

Стоянъ - 'Покорно благодаримъ, г-нъ капитанъ!
(Запушва) Охъ, майчине!

Минковъ - Успадн ли ти се?

Стоянъ - Убѣа седмица не бѣхъ пушмъ,
г-нъ капитанъ.

Минковъ - Отъ вѣреанката кутинъ не се
ли вреди?

Стоянъ - Азъ бѣхъ съ подпоручика въ аван-
гардъ. И дръгитѣ дни - сруо.

Иванъ (Тихо) Не хитрувай, Мирко! Взе-
май едка, да тица и за дръгитѣ.

Мирко - (Тихо) Тѣрай сега, де!

Иванъ - Сейко, да изпущимъ сега молитъа,
а тѣволѣта да осѣяке за утѣре.

Сейко - Арко. Дай да смукна! (Ушарайта
минава отъ едина къмъ другия)